

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΗΣ

ΧΑΡΑΣ ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΟΥ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΕ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΝ «ΚΟΣΜΟ»

Ο ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΡΟΜΒΟΚΗΣ

Η Χαρά Νικολακοπούλου είναι φιλόλογος με μεταπτυχιακό δίπλωμα στη Δημιουργική Γραφή από το Πανεπιστήμιο Δυτ. Μακεδονίας.

Από το 1992 μέχρι το 1999 εργάστηκε ως κειμενογράφος σε πολυεθνικές διαφημιστικές εταιρίες.

Ζει στην Καλαμάτα και εργάζεται στη Μέση Εκπαίδευση

Είναι μέλος του Δ.Σ. του Συνδέσμου Φιλολόγων Μεσοπνίας

Διηγήματα και παραμύθια της έχουν βραβευτεί σε πανελλήνιους διαγωνισμούς και έχουν δημοσιευτεί στα λογοτεχνικά περιοδικά Μανδραγόρας, Παρέμβαση, Κοράλλι, δέκατα, Οροπέδιο, Πλανόδιον- Ιστορίες Μπονζάι κ.α.

Έχει διδάξει το μάθημα της Δημιουργικής Γραφής σε σεμινάρια στην Καλαμάτα και στη Σπάρτη και έχει συνεργαστεί με το Κέντρο Δια Βίου Μάθησης (INEΔΙΒΙΜ) διδάσκοντας το ίδιο μάθημα.

Έχει παρακολουθήσει μαθήματα επιμέλειας και διόρθωσης κειμένου στις εκδόσεις Πατάκη με διδάσκουσα την Ελένη Κεχαγιόγλου.

Έχει επίσης παρακολουθήσει e-learning πρόγραμμα του Πανεπιστημίου Αθηνών για συγγραφή κριτικής βιβλίου.

Έχει παρουσιάσει και γράψει κριτικές για τους: Αλκη Ζέη, Μάρω Δούκα, Κώστα Αρκουδέα, Σπύρο Βρεττό, Χρύσα Φάντη, Χλόη Κουτσουμπέλη, Ηλία Κεφάλια, Διώνη Δημητριάδου, Κώστα Βρεττάκο κ.α.

Εργογραφία: Η δημιουργική γραφή στο Γυμνάσιο, εκδόσεις Μιχάλη Σιδέρη 2014

Μέλισσες ιέρειες δύο νουβέλες, εκδόσεις Γαβριλίδης 2015 (Υποψήφιο για τα βραβεία του Αναγνώστη 2016)

41 and a half kisses from Mr Leroi, 2016 (κυκλοφορεί στο Amazon)

Γιάννης Σκαρίμπας, Παραδοξολογίες και γλωσσικές ακροβασίες στο πεζογραφικό έργο του, εκδ. Ροεμα, 2016

Μια τρυφερή καρδιά στο βάθος και άλλες ιστορίες, εκδ. Θράκα 2018

Το λάθος παιδί

Το κοιτούσαν ξέπνοοι από τρομάρα όταν άρχιζε να γαβγίζει σαν σκυλάκι. Το παιδί ήταν ήδη δυόμισι χρόνων. Βέβαια στην αρχή δεν το πήραν στα σοβαρά, καμώντα ενός μωρού είπαν.

Όταν όμως έβγαλε τρίχες σε όλο του το σώμα, άσπρες τρίχες και μαύρες ανάκατα, και το δέρμα του άρχισε να εμφανίζει ασπρόμαυρες βούλες, δεν μπορεί, είπε η μητέρα, αυτό δεν είναι δικό μου παιδί, κάποιο λάθος κάνανε στο μαιευτήριο.

Προχώρησαν σε τεστ DNA και- ω του θαύματος!- όντως το παιδί δεν ήταν δικό τους. Ακολούθησαν καταγγελίες και δικαστήρια με το μαιευτήριο και αγωγές για γενναία αποζημίωση κι επιτέλους ανακάλυψαν το σωστό μωρό στην αγροικία κάποιου ζεύγους Ντόναλντ λίγο έξω από το Ρότσιλντ, όχι μακριά από τη δική τους κωμόπολη.

Ωστόσο, τη μέρα που πήγαν να πάρουν πίσω το μωρό τους, το σωστό μωρό αυτήν τη φορά, κάτι αναπάντεχο συνέβη. Το ζεύγος Ντόναλντ τους υποδέχτηκε στον κήπο. Η μητέρα έριξε μια ματιά στο σωστό μωρό και αμέσως μετά κοίταξε το λάθος παιδί. Μπουσούλαγε στο χορτάρι, δεν ήταν σίγουρο ότι θα περπατούσε ποτέ κανονικά, εκείνη τη στιγμή μάλιστα είχε ανασπώσει το αριστερό του πόδι και κατουρούσε τον φράχτη της οικογένειας Ντόναλντ, είχαν φυτεμένα μερικά όμορφα λιγούστρα εκεί.

«Τι φταίει το κακόμοιρο», είπε από μέσα της, «έτσι γεννήθηκε, ποιες αμαρτίες πληρώνει;» Ήταν καλή γυναίκα και αγαθή. Έριξε μια ματιά στο κανονικό παιδί, στρουμπουλό και άσπρο, πολύ παράξενο της φάνηκε, τόσο είχε συνηθίσει να ξυπνάει μέσα στη νύχτα

όχι από κλάματα αλλά από γαυγίσματα.

Ο άντρας της κοιτούσε πέρα μακριά τον καπνό από τα εργοστάσια που αυλάκωνε τον ουρανό, η επαρχία τους ήταν βιομηχανικό κέντρο με εκατοντάδες αλλοδαπούς εργάτες να συρρέουν καθημερινά ψωμοζώντας και γυρεύοντας δουλειά. Η εγκληματικότητα τελευταία είχε αυξηθεί κατακόρυφα. Ο πατέρας, σε αντίθεση με τη μητέρα, δεν σκεφτόταν τίποτα ευοίωνο για το μέλλον του μωρού ούτε και για το δικό του. Ήταν ένας σπαγκοραμμένος και πολύ πρακτικός άνθρωπος.

Έπειτα από σύντομη συνεννόηση μεταξύ τους...

«Θα κρατήσουμε αυτό τελικά», είπε η μητέρα, σαν να διάλεγε κουβερλί για την κρεβατοκάμαρα, κι έδειξε το λάθος παιδάκι. «Θα το κρατήσουμε, μας αρέσει περισσότερο, είναι πώς να το πω... πιο χρήσιμο από το άλλο, το κανονικό.» Τους είχε φέρει καλοτυχία, αυτό ήθελε να πει.

Όταν γύρισαν στο σπίτι τους, αφήνοντας σε τεράστια έκπληξη το ζεύγος Ντόναλντ, γέμισαν ένα μπολάκι με σκυλίσια τροφή πίσω από την πόρτα και τοποθέτησαν εκεί ανακούρκουδα το παιδί.

Ήταν στ' αλήθεια ένα χρήσιμο παιδάκι- σκυλάκι, δύο σε ένα, σε εποχές που ο κόσμος μαστιζόταν από φτώχεια, ανεργία και εγκληματικότητα. Θα ήταν φύλακας ασφαλώς για το σπίτι, ούτε λόγος για έξοδα σπουδών, γκομενοδουλειές, playstation, video games και τέτοιες απδίες, άσε που στο μέλλον όλο και κάποιο τσίρκο θα επισκεπτόταν την περιοχή τους σε αναζήτηση καινούριων θαυμάτων- τεράτων.

Πρώτη δημοσίευση στο ηλεκτρονικό περιοδικό Πλανόδιον Ιστορίες Μπονζάι 1/5/2015

